

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Seclvum XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

sic Marchione interceptus, annis 3. in captivitate libertatem desideravit anno 1480. inter ærumnas mortuus an. 17. Elector. Mortui cadaver Bonnam translatum, diuturno tempore sepulchrum haud impetravit.

LXXII. HERMANNVS IV. LI. ARCH.
XXXV. ELECTOR.

Hermannus Hassiæ Landgravius cognomentum Pacifici sibi accersivit pacem servando & bella vitando. Atque hac potissimum arte tantum vicit & sibimet devinxit subditorum plurimorum animos, ut etiam anno 1489. in Paderbornensem Episcopum delectus, nemini non placuerit, præcipue cum universi Hermannum scirent in pauperum catervas esse adeo largum atque benevolum, ut iter faciendo mendicabulorum manipulis vias publicas impleverit, haud immerito *Pater Pauperum* cognominatus. Si suo tempore Comitibus Imperii Hermannum in remotiores urbes Coloniâ avocârunt, passim consueverunt multi dicere, nequaquam multis inquirendum esse, ubi domicilium haberet Elector Hermannus: custodias enim ejusdem esse copiosos pauperes, totam latè viciniam implentes, & urbe tota Hermannum celebrantes. Non minus liberalem sese exhibuit ædibus sacris, quas auro & argento aliisque donis exornare in deliciis erat Archipræsuli virtutis studiofissimo, quem post Sedis annos 28. an. 1508. ad tumulum copiosis lacrymâs profecuti sunt cujusvis status ac generis viri fœminæque.

SECVLVM XVI.

LXXIII. PHILIPPVS II. LI. ARCH.
XXXVI. ELECTOR.

Philippus II. Comes Ebersteinius, ut multorum technas & prava eluderet consilia, nobilium non paucos Electori
Z 2 Colo-

Coloniensi equidem subditos, sed parùm fideles sibi, rogavit palàm, quot proditores Christum Servatorem vendiderint? respondentibus singulis: proditor is unus fuit Iscariotes. Tum verò Philippus: *me verò vendunt proditores multi*, atque hoc dicto perfida multorum dispulit confortia. Nihilominus, cùm inter Senatores numerarentur, qui cives oneribus multis gravâssent, & tardè admodum imposita ipsi exsequerentur mandata, ob has aliásque non leves causas Procerum varii capite plexi, reliquis eum timorem incusserunt, ut alieno, quàm suo damno sapere mauerint. Annis 7. Electorem timuerunt Colonienses; an. 1516. inter varia luctus & lætitiæ testimonia publica sepeliêrunt.

LXXIV. HERMANNVS V. LIII. ARCH.

XXXVII. ELECTOR.

Hermannus V. Comes de Wied, Elector simul & Episcopus Paderbornensis constitutus, opus bene cœptum in fine corruptit: ab anno enim 1530. pravis libertinorum consiliis seductus, haud obscurè cœpit favores prodere Luthero & sociis: Argentorato enim Boñam vocâsse fertur Bucerum, ex Saxonia verò Melancktonem, quorum librum, Hermanni nomine editum, confutârunt Coloniae Scriptores. Hermannus tamen spre-
tis Catholicorum consiliis & libris Kempenæ, Andernaci alibi-
que locorum nova placita spargi permisit, aut turpiùs manda-
vit, ex pastore factus lupus. Igitur à Romano Pontifice Pau-
lo III. & Imperatore Carolo in summas redactus angustias, Se-
deque sua pulsus, an. 1547. elapso exinde lustro unico in Co-
mitatu Wiedano an. 1552. est extinctus.

LXXV. ADOLPHVS III. LIV. ARCH.

XXXVIII. ELECTOR.

Adolphus Comes de Schauenburg Hermanno V. Adjutor junctus, & ipso Sede amoto Archipræsul consecratus, providè contrariam Antecessori iniit viam, sparsa doctri-
næ

næ

nae novae femina in tempore suffocanda esse probè gnarus : unde è Coloniae ditionibus migrare jussi Heterodoxi , agerrimè obtemperârunt : Adolphus verò ad nutum Romani Pontificis & Caroli Cæsaris intentus , inter Concilii Tridentini Patres dixit sententiam ; 9. annorum Archiepiscopus , multis Catholicorum encomiis exornatus vivus & mortuus 1556.

LXXVI. ANTONIVS LV. ARCH.

XXXIX. ELECTOR.

ANtonius Comes de Schauenburg, Adolphi III. frater, ob fratris & sua merita insignia in Caput Coloniae supremum electus , plura desideravit agere , quàm egit morte præventus immatura an. Sedis jam altero : unde habet distichon :

Successit fratri paucis Antonius annis,
Cum vita, haud virtus destituere virum.

LXXVII. IOANNES GEBHARDVS LVI. ARCH.

XL. ELECTOR.

Gebhardus Comes Mansfeldius vix electus est Archipræsul , mox morbo prostratus diuturno , cœpit mortem meditari vix 4. annorum Elector , mortuus an. 1562.

LXXVIII. FRIDERICVS IV. LVII. ARCH.

XLI. ELECTOR.

FRiderico Comiti de Wied , cum non minùs quàm Gebhardo , perpetui morbi incubuissent , honorificum Electoratus munus , & ponderosum onus in Successorem liberè transtulit an. Sedis 5. vel 6. servata sibi in annos futuros non magnâ auri summâ , quam tamen etiam mors brevè secuta invidere est visa an. 1567.

LXXIX. SALENTINVS, LVIII. ARCH.
XLII. ELECTOR.

Salentinus Comes Isenburgicus an. 1567. Coloniensi Insula exornatus, an. 1574. Mitram Paderbornæ alteram capiti imposuit. Utriusque nimirum Ecclesiæ Canonicis summo opere probata est Salentini cura Ecclesiastica simul & domestica, qua thesauros utrosque auxit & multiplicavit. Verùm tametsi auro & meritis dives diceretur Salentinus, his tamen omnibus longè visus est præferre generis sui propaginem: abdicato enim post annum Sedis 10. Electoratu duxit Antoniam Arenbergicam, ne mortis falci penitus succumberet stemma Isenburgicum.

LXXX. GEBHARDVS, LIX. ARCH.
XLIII. ELECTOR.

Gebhardus Truchsessius ab Ottone Episcopo Augustano E. R. C. patruo suo ritè moribus formatus, & statum meliorem eligere doctus, eo profectu visus est instituisse Truchsessiorum Comitum gloriosis vestigiis, ut anno ætatis suæ 30. in Archiepiscopum Coloniae jam fuerit electus, posthabito etiam Ernesto Bavaro Frisingensi simul & Hildesienfi Episcopo. Verùm sefellit plurimùm universos malè concepta spes de tanto, ut aiebant, juvene: Gebhardus enim Agnetis Mansfeldicæ illicitis & laqueis adeò est irretitus, ut desertor Ecclesiæ Romanæ factus, clam cum amasia celebrârit nuptias, animo simul retinendi Electoratum Coloniensem. Armatas eum in finem manus Gebhardo adversus quosvis hostium impetus promiserunt Joannes Casimirus Comes Palatinus, Hassiæ Marchio, Comites item de Solm, Nassau & Geroldseck &c. Verùm ab Hispanorum è Belgio mox translatorum præsidiis Bonnâ occupatâ, Gebhardus pulsus, Romæ simulque Coloniae est exautoratus, Pontifice Gregorio XIII. sententiam dicente an. 1583. unde

unde derelictus ferè ab omnibus fugit in Hollandiam, ubi ab Urania Duce exceptus, extorrium more cum sacrilega conjuge vixit ad annum 1601.

LXXXI. ERNESTVS, LX. ARCH.
XLIV. ELECTOR.

ERnestus Alberti V. Ducis Bavari filius, tribus jam Infulis, Leodiensi nimirum, Hildesiensi & Frisingensi junxit quartam eamque majorem reliquis Coloniensem. Peditum & Gladio opus fuit Ernesto; Peditum quidem ut oves dispersas unum in ovile reduceret; Gladio autem ut lupos permultos, hostes nempe suos copiosos procul pelleret, quod utrumque præclare profus præstitit per annos 29. Utrumque paucis complexus Poeta canere nos docuit.

Ernestus Bavarus certans Gladioque Peditumque
Restituit læsis vimque decusque sacris.

Talia tametsi probarentur minimè Lutheri asseclis Viris Principibus, hi nihilominus quod in Ernesto reprehenderent, non invenerunt, quod verò dilaudarent, facile repererunt: vixisse enim & mortem Arensbergæ obiisse an. 1612. non nisi *sanctissime*, libris testibus confitentur. Gloriosus igitur reliquorum omnium ex Domo Bavarica Electorum Colonia antesignanus Ernestus, Coloniæ Romam Germanorum dictam, dum non condidit, magnam partem restauravit.

SECULUM XVII.
LXXXII. FERDINANDVS, LXI. ARCH.
XLV. ELECTOR.

Ferdinandus Wilhelmi V. Bavariæ Ducis filius, Ernesti Electoris nepos, Academia Ingolstadiensis lucidissimum sydus in juventute fuit, in qua eruditionis & scientiarum præ-